

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De ijs qui tunc temporis opinionis Arianae Antesignani fuerunt. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

LXX. 22.

daici obseruatione arrepta, ab ecclesia Nouatianorum se separauit. Itaq; cum in loco quodam ciuitatis, qui collis aridus dicitur, vbi nunc est forum Arcadij, separatim ab Episcopo suo Sifinio cōuentus forte ageret, facinus facere aggressus est omni suppliciorum genere vindicandum. Nam ipso die, quo sacra Synaxis celebrabatur, cum particulam quandam Euangelii legeret, in qua insunt ista verba. Appropinquabat dies festus Azymorum, qui dicitur Pascha addebat de suo, quæ neque vsquam scripta, neque vnquam audita sunt, Ista scilicet: execrabilis quisque, qui absque Azymis Pascha celebrat. Quæ cum essent audita per multorum animos peruaserunt: vsque adeo, vt qui ex laicis Nouatianis essent simplices, illi quasi à fide abrepti ad eum eiusque doctrinam se contulerint. Verùm calidum hoc commentum minimè cessit illi ex sententia, quandoquidem adulterandi verbi Dei audacia exitum habuit planè infelicem. Nam haud ita multo post, cum festum Paschatis secundum anteceptam animo de eius obseruatione opinionem celebraret, multiq; ad eum demore confluerent, & consuetas vigilias per totam noctem agerent, tumultus furiosus & planè dæmoniacus illos occupauit. Videbantur enim sibi videre Sifinium suum ipsorum Episcopum cum ingenti hominum multitudine in ipsos imperum facere. Vnde cum maxima turba fieret, illi, vt verisimile erat, noctu præsertim, atque adeo in Angustum locum conclusi, se mutuo obtriuerunt. in quo tumultu ex illis amplius septuaginta homines periere. Quo facto complures defecerunt à Sabbatio: nonnulli autem stultæ illi & ineptæ opinioni de Paschatis obseruatione animis anteceptæ mordicus adhæserunt. Quem admodum autem Sabbatius iureiurando, quo se iam pridem astrinxerat, violato ad Episcopatum ascenderit, dicemus paulo post.

De ijs qui tunc temporis opinionis Arianae Antesignani fuerunt. CAP. VI.

DOrotheus sectæ Arianae episcopus, quem Antiochia Constantinopolim ab Arianis translatus supra memorauimus, cum ad centum decem & nouem annos vitam

vitam protraxisset, mortuus est, Honorio septimum Consule, & Theodosio Augusto secundum, 8. Idus Nouembris. Post cuius mortem sectæ Arianae episcopatum obtinuit Barbas: cuius temporibus illa secta duos præstantes viros affecta est, quorum adiumentis denuò florere cœpit, alterum Timotheum, Georgium alterum appellatum, vtrumque presbyteri dignitate exornatum. Georgius in humanioribus literis plurimum excelluit, Timotheus contra totum in sacris Dei se defixit eloquiis. Aristotelis & Platonis libros semper habuit in manibus Georgius: Timotheus totus fuit in Origine: qui cum sacras literas publicè interpretabatur, se linguæ Hebraicæ non ignarum esse declarauit. Timotheus iam antea sectam Psathyrianorum secutus fuit. Georgius à Barba presbyter designatus erat. Ipse equidem cum Timotheo in colloquium veni: vnde satis intelligebam, quam paratus esset ad quibusque aliquid eum rogantibus respondendum, & ad loca, quæ in sacris literis reperiuntur obscura, perspicuè aperienda: semper Origenem tanquam locupletem & verum testem eorum, quæ dixerat, citauit. Quam ob causam mirari satis vix possum, cur isti duo viri in Ariana secta perseverarent, cum alter perpetuò tereret Platonem, alter Origeni euoluendo se totum dicaret. Nam neque Plato secundam & tertiam causam (sic eas appellare solet) principium essentia habuisse affirmat, & Origenes filium patri coæternum vbiq; fatetur. At quamquam in sua ipsorum permanerunt Ecclesia, tamen sectæ Arianae opinionem pedetètim & ex occultò correxerunt: quippè eam sua doctrina multis Arii blasphemis perpurgarunt. Verum de his hætenus. Non longo tempore post, Sisinio Nouationorum Episcopo mortuo, eisdem Cons. quos supra posuimus, Chrysanthus, de quo plura postea commemorabo, eorum episcopus ordinatus est.

*Quòd Theophilo Alexandriae Episcopo Cyrillus
succesit. CAP. VII.*

BReui tempore post, Theophilus Alexandriae Episcopus in veternum delapsus, abiit è vita, ad nonum consulatum Honorij, Theodosij autè quinti, 15. Calend. Noueb. Ibi tum de Episcopo deligendo orta est controuersia: Alij enim

enim